

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1474

гр. София, 18.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 95 СЪСТАВ, в закрито заседание на осемнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: В. СТ. П.

като разглежда докладваното от В. СТ. П. Наказателно дело от общ характер № 20221110206815 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 306, ал. 1, т. 4 НПК.

Иницириано е по молба на Националното бюро за правна помощ /НБПП/, с която се иска присъждане в полза на НБПП на разносните, направени за процесуално представителство от адв. В. И. И. от САК спрямо Д. Р. М. по ДП № 195/2022 г. по описа на 07 РУ-СДВР. Към молбата е приложено решение на НБПП относно определения размер на адвокатското възнаграждение.

След преценка на данните по делото и доводите на молителя, съдът прие от фактическа и правна страна следното:

Със споразумение, одобрено с протоколно определение по НОХД № 6815/2022 г. по описа на СРС, НО, 95-ти състав, подсъдимият Д. Р. М. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 194, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 НК. В рамките на проведеното досъдебно производство М. е представляван от назначения служебен защитник адв. И. от САК, а в производството пред СРС - от адв. Т., упълномощен защитник.

Съобразно предоставената от адв. И. правна помощ е постановено решение на НБПП, с което на основание чл. 17, т. 1 вр. чл. 10, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правна помощ й е определено възнаграждение за процесуалното представителство в досъдебната фаза на процеса в размер на 240 лв.

Съдебният състав намира, че предвид осъществената правна помощ по цитираното дело, осъденият М. следва да бъде осъден да заплати определените от НБПП разноси за възнаграждение за предоставена правна помощ от адв. И.. В този смисъл са задължителните указания, дадени с Тълкувателно решение № 4/2010 г. от 19.02.2010 г. на ОСНК на ВКС, с което изрично е посочено, че „Подсъдимият, който е признат за виновен, на основание чл. 189, ал. 3 НПК следва да заплати адвокатско възнаграждение на служебния защитник в полза на Националното бюро за правна помощ във всички случаи на задължителна защита“. Осъденият М. е бил представляван от адв. И. като служебен защитник по цитираното дело в хипотезата на задължителна защита, предвид факта, че е бил с наложена мярка за неотклонение „задържане под стража“ - хипотеза на задължителна защита по смисъла на чл. 94, ал. 1, т. 6 НПК. Поради това не е налице хипотезата на чл. 23, ал. 2, изр. 2 ЗПП. Съдебният акт е влязъл в законна сила, в следствие на което осъденият следва да заплати разносните за служебния защитник в полза на НБПП.

С оглед изложеното молбата на НБПП е основателна, като Д. Р. М., ЕГН ***** следва да бъде осъден да заплати в полза на НБПП сумата от 240 /двеста и четиридесет/ лв., представляваща определено от НБПП възнаграждение на адв. И. за осъщественото процесуално представителство по ДП № 195/2022 г. по описа на 07 РУ-СДВР.

Така мотивиран и на основание чл. 306, ал. 1, т. 4 НПК вр. чл. 189, ал. 3 НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСЪЖДА Д. Р. М., ЕГН ***** да заплати в полза и по сметка на Националното бюро за правна помощ сумата от 240 /двеста и четиридесет/ лв., представляваща направени разноси за правна помощ в хипотезата на процесуално представителство от адв. И. по ДП № 195/2022 г. по описа на 07 РУ-СДВР.

Определението подлежи на обжалване и протест по реда на Глава XXII НПК пред Софийски градски съд в 7-дневен срок от връчване на преписа.

Преписи да се връчат на СРП, осъдения и НБПП.

След влизане на определението в сила, да се издаде изпълнителен лист в полза на НБПП.

Съдия при Софийски районен съд: _____